Dilluns 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,1-4): En aquell temps, Jesús alçant els ulls, veié uns rics que tiraven les seves ofrenes al gazofilaci. I veié una vídua molt pobra que hi tirava dues monedes petites, i digué: «En veritat us dic: aquesta vídua pobra hi ha tirat més que tots (...). Aquesta, de la seva indigència hi ha tirat tot el que tenia per a viure».

La santedat a la vida ordinària

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la discreta ofrena de la viuda pobra "desvetlla" l'atenció de Jesús. Davant la seva mirada, els sants no són una exigua casta d'escollits, sinó una multitud innombrable: els reconeguts de forma oficial i també els batejats de tota època que s'han esforçat per complir la voluntat divina. De gran part d'ells —como ara el cas d'aquesta viuda— no coneixem ni el rostre ni el nom, però amb els ulls de la fe els veiem resplendir al firmament de Déu.

Contemplar el lluminós exemple dels sants suscita en nosaltres el gran desig de ser com ells, feliços de viure prop de Déu, en la gran família dels amics de Déu. Aquesta és la vocació de tots nosaltres, reafirmada amb vigoria pel Concili Vaticà II. Per a esdevenir sants no cal realitzar accions extraordinàries, ni posseir carismes excepcionals.

—Senyor, la santedat exigeix un esforç constant, però és possible per a tots, perquè —abans que una obra de l'home— és un do de la teva misericòrdia.